

meget var den Rige, der var udsat for at komme til at lide under Loven, som det var Smaafolk, der vilde komme til at lide derunder. Det ærede Medlem stiller sig jo derved fra det ærede Mindretal i Udvalget, som, hvad jeg tillod mig før at bemærke, har havt for Digt, at Loven fornemlig vilde ramme dem, der have Raad til at kjøbe Papirer. Jeg tror nu iøvrigt ogsaa fremdeles, at det nærmest vil blive Spekulanter i fremmede Obligationer, der ville komme til at betale denne Afgift. Jeg benægter naturligvis ikke, at Smaafolk ogsaa kunne have Penge stikkende i Obligationer, men jeg tror rigtig nok, at det fornemlig er indenlandske Obligationer, de holde af. Det kan gjerne være, at der findes rumænske Obligationer og andre fremmede Papirer hos disse Smaafolk, men jeg skal dog tillade mig at henstille, om det just er noget Duffeligt, at Smaafolk indlade sig paa at kjøbe rumænske Obligationer. Dernæst tillader jeg mig at mene, at Loven i Virkeligheden slet ikke faar nogen Betydning for disse Smaafolk. Skatter af denne Natur, der naturligvis ere Omsætningsafgifter — hvorfor ogsaa det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds har saameget imod dem, fordi han siger, at det er Skatter paa Virksomheden — ville ikke ramme den, som kun kjøber en enkelt Obligation og gemmer den. Han vil naturligvis ikke kjøbe en udenlandsk Obligation, naar den med Tillæg af Stempelafgift bliver saa dyr, at han kan kjøbe en indenlandsk Obligation billigere, og han vil saaledes ikke komme til at lide under denne Stempelafgift. Hvad man indvender mod Loven, er, at denne Bestaatning paa fremmede Obligationer vil ramme den egentlige Pengehandel, Handelen med Obligationer, og altsaa være til Hinder for Spekulationen. Jeg tror nu, at det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds i Virkeligheden udtalte, hvad der er hans Hjertens Mening, naar han udtalte sig mod Stempellove i Almindelighed. Det kan jeg meget godt forstaa, og jeg tror ogsaa, jeg sagde, da jeg forrige Gang havde Ordet, at, naar man i det Hele er mod Stempellove, saa er man ogsaa mod den hyderligere Udførelse deraf i denne Lov.

Derfor man altsaa har den Mening, at man kan undvære den Indtægt, som vi have gennem Stempellove, — det er henved en Million, hvis jeg ikke tager feil, — kan man jo afflasse denne Lov, og det vilde i og for sig være meget glædeligt; men netop paa en Tid, hvor vi se os om efter nye Skatteobjekter, er Dieblisset ikke heldigt til at afflasse Skatter. Jeg har den Mening, at enhver bestaaende Skattelov har et ubetinget Fortrin for enhver ikke bestaaende Skattelov netop derved, at den er bestaaende, og man skal ikke afflasse Skatter, der give noget Ordentligt ind i Statskassen, før man er paa det Nene og Klare med, hvorfra man kan faae noget Bedre. Altsaa, denne almindelige Tale imod Stempellove og mod Skatter paa Omsætningen, tror jeg ikke at kunne tillægge saamegen Vægt, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds gjør det. Naar det ærede Medlem iøvrigt sagde, at det Lovforslag, hvorom der her er Tale, er af den Art, det var i Grunden hans Mening, at nogenledes anstændige Stater ikke burde indlade sig derpaa; det kunde være godt nok, jeg tror, han sagde for Østerrig og Spanien, men ærefjære Stater skulde derimod ikke indlade sig paa saadanne Ting —, saa skal jeg ikke videre omtale, men dog nævne, at der ogsaa gives Lande, som det ærede Medlem formodentlig ikke saaledes vil bryde Staven over, blandt andre England, hvor man ikke er fremmed for den Slags Skatter. Og, idet jeg nævner England, vil jeg anbefale det ærede Medlem ikke saaledes ubetinget at lytte til enhver Udtalelse, der kan falde her i Salen til Oplysning om det, hvorom der tales, og da heller ikke til Alt, hvad der kommer fra det ærede Mindretal (Hage); thi der kan virkelig undertiden fremkomme Ting, som ikke taale nærmere Undersøgelse, og det gjælder navnlig her med Hensyn til, hvad der blev sagt om Forholdene i England. Det er ikke Tilfældet, at man der inførte den Skat, hvorom Taleren er, i 1871 og efter 3 Maanedes Forløb fandt den aldeles ubrugelig, saaledes som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds sagde, og at man saa var færdig dermed. Nei, Sagen